

rigtige. Jeg synes, det er en god indfaldsvinkel, for det er jo lige præcis det, udvalgsarbejdet er yderst velegnet til at afklare via spørgsmål og via Børnerådets initiativer, der jo vil komme til at forløbe parallelt med udvalgsarbejdet. Så allerede på nuværende tidspunkt vil jeg godt kvittere for to fordragelige indlæg.

Jeg vil lige svare hr. Holger Graversen, der spurgte, hvorfor vi har fremsat forslaget netop nu, når det er sådan, at Børnerådet i september 1995 opfordrede Folketinget til at bringe Danmark på linje med de øvrige skandinaviske lande, der har en langt, langt klarere holdning til spørgsmålet end Danmark, og hvor det simpelt hen er forbudt. Jeg synes, vi har ventet meget langmodigt i et lille års tid, men nu er vi så endt med at tage et initiativ.

Og jeg vil også godt rette en ting mere her fra starten af debatten. Hr. Holger Graversen spørger: Er det nu rigtigt, at der er tvivlsspørgsmål om domstolenes praksis? Jeg tror, udvalgsarbejdet kan være yderst velegnet til at afklare, at der er de tvivlsspørgsmål, og jeg mener også, det fremgik af justitsministerens oplæg, at der er tvivl om det, justitsministeren betegnede som det straffri område. Der foregår altså revselse af børn i dag, men nogle forældre bliver frikendt ved domstolene ud fra det synspunkt, at afstraffelsen falder ind under tilladt revselse, og det er det område, vi skal arbejde med.

Jeg vil ikke bruge dette indlæg til at tale os væk fra hinanden. Jeg vil kvittere og sige, at jeg forstod begge indlæggene sådan, at det er et spørgsmål om at finde den tekniske udformning, så den intention, begge talerne var enige i, kan tilgodeses. Det er klart, at det er et arbejde, vi også meget gerne medvirker til at konkretisere.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg har et lille spørgsmål til hr. Holger Graversen.

Hr. Graversen er af den opfattelse, at den nuværende tekst skal fortolkes sådan, at den også omfatter forældrene, og det er jeg glad for at høre. Men jeg vil godt spørge hr. Holger Graversen: Hvilke af de efterfølgende ord, som også var med i det forslag, Enhedslisten stillede om ændring af myndighedsloven, ændrer situationen? Hvis hr. Holger Graversen fortolker den eksisterende tekst således, at den også omfatter forældrene, hvilke andre ord skulle så ændre situationen for hr. Holger Graversen? Det

er jo alene en præcisering, der fjerner den tvivl i den foregående sætning, som hr. Holger Graversen åbenbart er enig i, så jeg synes, det er lidt mystisk, hvorfor man ikke kan gå ind på den tanke og præcisere det, vi åbenbart er enige om.

Inge Dahl-Sørensen (V):

SF's forslag om afskaffelse af revselsesretten er båret af de smukkeste intentioner, nemlig et forbud mod vold over for børn.

I bemærkningerne til forslaget bliver vi oplyst om, at SF ikke regner med, at forslaget ændrer befolkningens holdning til spørgsmålet. Man citerer dog de svenske erfaringer, hvor der angiveligt skulle være kommet ret meget skred i holdningen til legemlig afstraffelse af børn, men det er åbenbart SF's opfattelse, at lovforslaget ikke vil blive efterlevet i praksis, og så er det, jeg må spørge mig selv: Hvad skal vi opnå med forslaget?

Så vidt jeg kan se, er den eneste årsag, at man vil undgå den gråzone, der angiveligt eksisterer i lovgivningen i dag. Domstolene er efter SF's opfattelse åbenbart ikke i stand til at skelne mellem en mild, fysisk afstraffelse, der bliver foretaget som led i opdragelsen, og grov vold mod børn. Jeg kan oplyse, at jeg har ret stor tiltro til vores domstole, og at vi ikke behøver skære tingene ud i pap.

Den anden årsag til at fremsætte lovforslaget er, så vidt jeg kan se, at det skal virke som en del af et større felttog mod fysisk afstraffelse af børn. SF indfører hermed en spændende nyfortolkning af ordet lov. Her gik vi andre rundt og troede, at en lov var noget, Folketinget vedtog, for at borgerne skulle efterleve den, men det er åbenbart håbløst umoderne. Nej, vi skal have en propagandalov, så vi fremover kan formane befolkningen om at være mere venlige over for hinanden, give større eller mindre julegaver og holde døren for hinanden. Kort sagt: Man vil lovgive om, at forældre skal elske deres børn.

I Venstre er vi naturligvis imod vold mod børn, men vi er uenige i, at forældre ikke må tage deres børn i kraven som et led i opdragelsen. Vi ønsker ikke en indblanding i familiens privatliv, og vi ønsker ikke en overvågning af forældrenes måde at opdrage deres børn på.

I mange tilfælde vil der være en god årsag til, at forældre giver deres børn en mild afstraffelse. Et ikke ukendt tilfælde er, når børn er på vej mod en ulykke i f.eks. trafikken, hvor forældrene i stærke . . . (Ophold - der kastes flyveblade ned i salen fra tilhørerpladserne). Et ikke ukendt tilfælde